

Kim Leine

Karolines kærlighed

450 sider

Gyldendal Den nye bog fra Kim Leine bør læses for mere, end det, den bliver markedsført som: En spændingsroman. Er det en samtidsroman??

Netop fordi Leine har en lang og glørværdig karriere bag sig med masser af anerkendelser og klap på skulderen, bør indholdet vurderes ud fra det sted, forfatteren er i sit liv lige nu. Vi mener, den skal anmeldes og ses som et skridt på vejen for en forfatter, der har rigtig meget at øse af.

Vurderer man udelukkende bogen ud fra genren, kan man hurtigt finde bøger, der fint matcher den, såvel plot- som handlingsmæssigt. Også selv om Leine ER god til at finde på og HAR en god fantasi, der også er tilpas tæmmet på tryk.

Men går man skridtet videre og dykker nogle spadestik ned i den litterære muld og i jorden bagved udgivelsen, vil man finde, at det her er en brilliant, udvidet version af Leine. En flot, ny tangent på hans forfatterskabs klaviatur. Og at den enorme trang han har til at forsyne sine læsere med ord, sætningskonstruktioner og spændende dialoger i alle afskygninger, det er berigende og **kan** på sættersvis markere et stilskifte, en fornyelse indenfor kategorien. En gamechanger som inspiration til kommende forfattere indenfor sin art.

Kim Leine er kendt for at have uendeligt mange ord at øse af. Nogle vil kalde ham et sludrehoved, at han kvæler sine plots i for megen snak. Vi mener, at han er fantastisk til at gengive et spejlbillede af en virkelighed, der nu en gang **er** både forvirrende og nuanceret, såvel den til enhver tid aktuelle, men sågar også den fremtidsperspektiverede situation, hvilket i væsentlig grad gør sig gældende i bogen her, der på - vil nogen kalde det - produktionsmæssigt, mirakuløs og mere end iøjnefaldende vis formår at bearbejde scener fra den aktuelle konflikt mellem Ukraine og Rusland og kommer autofiktivt meget tæt på krigens personer, eksempelvis Putin.

Leine er super til at beskrive lokationer og miljøer overalt, eksempelvis på avisredaktioner, i en Mercedes på E45, hvor bogens hovedperson, Karoline, sidder ved rattet, mens manden Peter sidder og bliver liderlig på hendes nøgne fødder, på Cafe Nick i Nikolajgade hvor der er et muntert samspil mellem tjener og gæst, og Peters tanker i og manøvrering rundt i en russisk lufthavn på vej med et VISA-kort til en taxa, men det skal altså, siger chaufføren, være cool cash.

Jovist er der da ting, man studser lidt over. Det er lidt spøjst, at Karoline bliver præsenteret som Karoline Blicher så langt henne som på side 100-og-noget og igen side 203, og at hun andre steder blot hedder Karoline. Man skal også vænne sig til, at kommateringen er spredt ud med

pænt rund og moderne hånd.

Til gengæld er bogen helt og aldeles befriet for de traditionelle og trættende situationstegn, hvor person A siger ditten, og hertil svarer person A datten.

Sproget er opbygget, så alt spiller fremadrettet og ligetil, tanker, dialoger, formodninger, og på en måde, hvor vi som læsere konstant kan følge med uden at skulle læse forrige sætning én gang til. *Skal du ikke snart have en kæreste Ellers tak jeg er gået fra a la carte til buffet*

Eller

Hendes holdning er lidt stiv. Rygmusklerne må være stramme som stålkabler.

Eller

Har du en kæreste

Ja masser Eller Jeg kan mærke, at jeg har et svagt øjeblik her i aften

Det vil jeg skynde mig at udnytte

Jovist, humor og lune har Leine bestemt på plads. Ligesom der i det hele taget er noget at tænke over parforholds- og ægteskabsmæssigt. For som det bliver sagt et sted i bogen:

Man kommer altid til kort i parforhold. Det er bare noget, man må lære at leve med

Vi (manden og kvinden, red.) passer slet ikke sammen. Hvis en mand og en kvinde lever sammen, må den ene eller den anden gå på kompromis.

Et parforhold er fyldt med alle mulige konflikter og frustrationer.....men det er noget af det, der får en til at føle sig i live.

Børns vanskeligheder og udfordringer med skolen set fra forældreperspektiv får vi også lige med. Ligesom vi får serveret ekkoer fra fortiden i form af Buster Larsens *Lorteland*, *Stauning*, *Buhl* og *Scavenius*

som historisk perspektivering, jødeforfølgelser,

Mikhail Gorbatsjov

s husarrest på Jalta, journalisthøjskolen, Gandhi, RTL og Heidi-serien, Christiania, Grateful Dead, Celine Dijon, Fjällräven og andet godt fra havet. Den location- og namedropping er en naturlig del af handling og spænding og er spredt pænt ud over bogen, så den forbliver det og ikke et forsøg på at trække læseren ind i et unaturligt spin eller forløne eller fordækte engagementer.

Meget flot.

I det hele taget føler man sig godt underholdt. Som antydnet kan man diskutere, om det er en spændingsroman, eller om det er et statement over Leines opfattelse og spejling af en verden, der er konfliktfyldt med storpolitik, en magtfuldt Blicher-familie, beskrivelsen af de inderste cirkler i Kreml, begær, skjulte sandheder, løgne og Europa i krig.

Uanset hvad er det en hulens god bog med et klart blik for, hvad mange læsere er nysgerrige på, nemlig politikeres ageren, diplomatiet, magt, begær, sex, parforhold, journalistik og pænt afvigende sandheder, der meget hurtigt kan blive til barske løgne. Det er sjældent, vi siger, at vi glæder os til fortsættelsen i en serie på tre. Om vi nogensinde har sagt det. Det siger vi så nu.